

VG 247 (PV, 17.12.2021)

KHOAI LANG TÍM VÀ ĐÓA SEN HỒNG

• Diệụ Hoa Thi Thi Hồng Ngọc

Quạt Pháp Sư & Huân Chương và Chứng chỉ của 2 quốc gia Tích Lan và Đức Quốc

Tôi bắt đầu câu chuyện từ năm 1991 năm tôi vừa đặt chân đến xứ sở mà người ta gọi nó với hai cái tên: Đất nước Khoai tây. Cái tên thứ hai gây một ấn tượng mạnh mẽ đáng ngại trong tôi đó là: Quốc gia Phát xít Đức.

Cái tên thứ nhất quả thật không sai chút nào, 30 năm về trước trong tất cả các siêu thị Đức chỉ bán một loại khoai duy nhất đó là... khoai tây. Chỉ có "giới thượng lưu" mới bỏ tiền vào siêu thị Á Châu để mua khoai lang mà thôi vì loại thực phẩm này ngày ấy vừa hiếm lại vừa đắt. Người dân Việt tha hương dạo ấy ai ra đi mà còn nghĩ đến ngày về? Ai sống nơi xứ khoai tây mà nghĩ đến một ngày khoai lang sẽ được bán khắp các siêu thị, thậm chí có một ngày tôi nhìn thấy người ta nhập vào Đức cả... KHOAI LANG TÍM vừa ngon vừa đẹp lạ lùng.

Còn SEN HỒNG cũng thế, cuối cùng tôi cũng nhìn thấy loại hoa cao quý lại rất khó trồng này trong sân một ngôi chùa trang nghiêm và thanh tịnh, một ngôi chùa... rất Việt Nam nơi xứ lạ quê người.

Khoai lang tím và đóa sen hồng xuất hiện trên nước Đức được dân bản xứ trầm trồ, hân hoan đón nhận. Họ nhận ra cái tốt của khoai,

cái đẹp của hoa cũng như cuối cùng họ nhận ra người đem những điều CHÂN THIÊN MỸ đến cho đất nước họ ấy là Thầy tôi: Hòa Thượng Thích Như Điển

Ngày 8.12.2021 Hoà Thượng đã nhận giải thưởng Huân Chương đệ nhất hạng của Tổng Thống Đức ký tặng. Sự kiện lịch sử này cùng với những lời chúc mừng, ca ngợi và niềm hãnh diện, tự hào của mọi người tôi xin miễn viết vào đây. Thầy tôi, trước đó áo nâu sồng giản dị thì sau này cũng thế. Người ta khen ngợi cũng lắm, gán tội cũng nhiều. Thầy an nhiên, từ hòa, bao dung, khiêm tốn, cẩn thận, giàu lòng tự trọng, không chấp nhất dư luận mà cũng không bị dư luận lung lạc. Còn cái tên thứ hai của nước Đức thì sao? Ngày Tổng Thống ký tặng Huân Chương đệ nhất cho một người ngoại quốc, người ấy lại là tu sĩ Phật giáo, một tôn giáo khá mới mẻ đối với dân bản xứ, không biết đất nước này đã thay đổi hay những việc làm của Hòa Thượng đã thay đổi cách suy nghĩ của họ? Dù sao đây cũng là một sự thừa nhận rằng Phật giáo Việt Nam có một vị trí đặc biệt trong hiện tại của xã hội Đức.

Tôi bắt đầu "sự nghiệp" của Hòa Thượng bằng câu Ngài hay nói một cách rất khiêm hạ trong các buổi thuyết pháp: "Tôi xuất thân trong một gia đình nông dân xứ Quảng, nếu không tinh tấn tu học, nhờ ơn Tam Bảo gia trì, ơn đàn na tín thí thì tôi chẳng có ngày nay" Thế đó! Thầy tôi chẳng hề giấu giếm ngại ngùng gì về quá khứ đã từng gắn bó với... củ khoai lang ngọt ngào, chân quê nghèo của mình dù ngày nay đã thành danh nơi xứ người. Đức hạnh đó đã chiêu cảm đến hàng chục đệ tử xuất gia, hàng chục ngàn đệ tử tại gia, trong đó có ông Tiến sĩ Olaf Beuchling, pháp danh Thiện Trí hiện là Giáo sư của một trường đại học Hamburg cũng là người đệ tử rất đặc biệt. Con đường dẫn đến Huân Chương cao quý của Hòa Thượng đã bắt đầu từ sự đề cử của ông vào ngày 22.9.2019. Nhưng vì lý do đại dịch lan tràn nên mãi đến ngày 8.12.2021 Hòa Thượng mới nhận được Huân Chương là tại Tòa Thị chính thành phố Hanover.

Ngày 12.12.21 trong buổi lễ Niệm Tứ Trọng Ân, Giáo sư Beuchling trong bài tường trình khẳng định rằng với công lao đóng góp tích

cực về nhiều lĩnh vực của Hòa Thượng, lễ ra Ngài xứng đáng nhận tấm Huân Chương này từ lâu. Nhưng bản thân tôi lại có suy nghĩ rằng: Thầy tôi đã từ lâu- rất lâu và không biết từ bao giờ đã nhận được những tấm Huân Chương vô giá: đó là lòng yêu mến kính trọng của biết bao nhiêu người Phật tử và không Phật tử khắp mọi nơi, chứ chẳng phải riêng hàng đệ tử của Ngài đâu.

Củ khoai tây với bài thuyết trình của cư sĩ Nguyễn Đạo Văn Công Tuấn

Một bài tường trình khác cũng đầy cảm xúc của Phật tử Nguyễn Đạo. Ông đã kể về sự "tự hào" khi lần đầu tiên Hòa Thượng giới thiệu với bà Công Chúa Viktoria Luise von Preußen con gái của Vua Wilhelm đệ nhị khi bà gặp Hòa Thượng, Niệm Phật Đường rộng... khoảng 50 mét vuông ở đường Kestner số 37 lần đầu tiên trong chiếc áo nhà tu và hỏi thăm: "Giáo đường của Ngài ở đâu?". Ngôi „giáo đường của Ngài" hồi đó bây giờ là ngôi già lam uy nghiêm to lớn, là Tổ Đình Viên Giác ngày nay. Chùa càng mở rộng, đồng nghĩa với sự nghiệp hoằng pháp lợi sanh của Hòa Thượng càng phát triển. Cảm động nhất là dù rất dày công vất vả mới xây dựng xong ngôi già lam to lớn, cuối cùng, trong ngày Lễ Hoàn Nguyên năm 1993, Ngài đã cúng dường cho Giáo Hội PGVNTN Âu Châu. Còn Tu Viện Viên Đức, nơi nhập thất tịnh tu của Ngài, thì trong một lần sinh hoạt vào năm 2021, Ngài ân cần bảo với các Phật tử rằng đây là ngôi chùa của quý vị, là công lao của quý vị, Thầy trụ trì chỉ là... một „quản gia" coi sóc, mong mọi người hãy thường xuyên đến đây tu tập để tìm được an

lạc cho chính bản thân mình. Có mấy ai làm được một sự buông xả vĩ đại nhưng rất nhẹ nhàng như thế này không?

Bài phát biểu của ông Nils Clausen Hội trưởng Liên Hội Phật giáo Đức Quốc và Ni Sư Jampa Tsedroen (Phật giáo Tây Tạng) là Giáo sư tiến sĩ Corola Roloff đại học Hamburg đều có chung một ước nguyện thiết tha mong mỏi tại xứ sở này sẽ có được chương trình giảng dạy về Phật giáo cho trẻ em Việt Nam nói riêng và cả nước Đức nói chung.

Ni Sư Jampa Tsedroen (Tiến sĩ Corola Roloff)

Hai vị này đều thiết tha yêu cầu sự giúp đỡ và đóng góp công sức của Hòa Thượng và cộng đồng Phật giáo Việt Nam tại Đức. Đây quả thật là một dự án tốt lành, lớn lao nhưng việc thực hiện thì quả thật nan giải. Chùa Việt Nam không phải ít trên toàn thế giới nhưng để đi vào tâm người: giác tha, giác hạnh viên mãn thì đòi hỏi rất nhiều điều kiện. Trước nhất là đào tạo tăng tài không những có trình độ, có khả năng mà còn có đức hạnh nữa. Suy tư của Ni Sư và ông Chủ tịch Liên Hội Phật Giáo cũng là suy tư của tất cả những người con Phật thuần thành.

Đặc biệt trong phần Chúc Mừng của Ban Biên Tập & Kỹ Thuật Báo Viên Giác, ngoài bó hoa mừng Hòa Thượng Chủ Nhiệm, còn có cuốn sách „Tổng Quan về Nghiệp" của Hòa Thượng Tuệ Sỹ do sự ủy nhiệm của Thượng Tọa Thích Nguyên Tạng, Trưởng Ban Báo Chí & Xuất Bản của Hội Đồng Hoằng Pháp PGVNTN kính tặng Thầy tôi là Hòa Thượng Chánh Thư Ký của Hội Đồng này. Đây là tác phẩm, „một tập đại thành hàn lâm mang tính

thông trí và sử luận về nghiệp...". Sách đã được phát hành rộng rãi trên mạng Amazon.

HT Như Điển nhận tác phẩm „Tổng Quan về Nghiệp” của HT Tuệ Sỹ tặng

Tháng 12, ngoài trời rất lạnh nhưng trong chánh điện lại rất ấm áp. Không phải từ lò sưởi mà từ những tấm lòng hoan hỷ của tất cả những người hiện diện, từ năng lượng từ bi của Hòa Thượng lan tỏa xung quanh đến nỗi có một vị Huỳnh Trưởng Phật Tử lên phát biểu đã thật thà nói: „Xin Hòa Thượng cho con đứng gần để nhờ năng lượng của Hòa Thượng con mới có can đảm phát biểu...”. Đại chúng bật cười, Thầy tôi cũng cười, nụ cười bao dung từ hòa. Thầy trang nghiêm oai nghi trong pháp phục của ngày lễ nhưng tôi vẫn thấy thấp thoáng hình ảnh Ngài bình dị hiền hòa thăm hỏi mọi người trong những dịp lễ lớn.

Hòa Thượng vẫn từ hòa, an nhiên tự tại

Trong mục Niệm Tứ Trọng Ân, khi hàng đệ tử xuất gia rạp mình lễ lạy Sư phụ, và hàng Phật tử tại gia cung kính cúng dường. Tôi nhìn thật kỹ Hòa Thượng, tôi sợ Thầy tôi sẽ như Quốc Sư Ngô Đạt ngày xưa lúc khoác vào chiếc áo tía vua ban và bước lên trên bô đoàn trăm hương dành riêng cho mình. Tôi vẫn chăm chú nhìn, vẫn thấy nét mặt từ hòa của Thầy tôi không thay đổi, an nhiên tự tại. Rồi chợt nhớ đến lời kể của một trong những đệ tử của Ngài rằng ngày đi nhận Huân Chương, khi hỏi Ngài đeo chuỗi gì? Ngài đã thú nhận rằng đem cho hết rồi. Sau đó, đệ tử thắc mắc sao thầy không mặc Pháp phục đắt tiền của một Phật tử cúng dường khi vị ấy hiện diện hôm nay. Ngài từ tốn trả lời rằng đã mặc áo đó rồi, hôm nay mặc áo của một Phật tử khác dù người đó không đến. Tôi tự sám hối trong tâm, Thầy tôi là như thế đó, công bằng và từ bi vô cùng. Thầy thương yêu tất cả đệ tử như nhau như cha mẹ thương các con dù tính cách mỗi người mỗi khác. Thầy công bằng với tất cả các Phật tử dù họ là người giàu ức vạn hay chỉ là một người làm công quả vất vả trong chùa. Chỉ một lần thôi trong đời được nghe đệ tử của Hòa Thượng “nói sau lưng” sư phụ mình bằng những lời lẽ tràn đầy yêu thương, kính trọng. Lòng cảm động làm khước mắt tôi đã cay cay.

Ngày vui qua mau, tấm Huân Chương của Đức và Quạt Pháp sư của Tích Lan đã được cất giữ. Mọi người lần lượt trở về trú xứ, tôi còn ở lại chờ chuyến tàu muôn của mình. Chánh điện yên tĩnh, tôi trầm ngâm ngắm hai cây trạng nguyên được trưng bày hai bên, mỉm cười thầm nghĩ đến tâm ý của một đệ tử nào đó đã nghĩ về Sư phụ, nghĩ về cụ Mạc⁽¹⁾ đời nhà Trần có chút tương quan nào đó không phải sao?

Friedrichshafen 15.12.2021

Diệu Hoa Thi Thi Hồng Ngọc

(1) Mạc Đĩnh Chi đậu Trạng Nguyên vào thời vua Trần Anh Tông (1304) 1308 đi sứ sang Tàu nhờ đối đáp và vịnh thơ rất hay nên được Hoàng Đế phong tặng. Lưỡng quốc Trạng Nguyên.

Trong bài viết này có ý nói Hòa Thượng được Hội Đồng Tăng Già và Thủ Tướng Tích Lan ban quạt Quốc sư năm 2011. Năm 2021 Tổng Thống Đức trao tặng Huân Chương đệ nhất thì chẳng khác nào người xưa làm Trạng Nguyên hai nước. Đây chỉ là suy nghĩ riêng của người viết chẳng biết có phải không?

